

Her fortsætter Katrine sine betragtninger over strikning med restegarn. Se også Restestrik, del 1 [her](#).

Af Katrine Nordestgaard

Ok, jeg indrømmer det blankt! Mine andre projekter er i overvejende fare for at lande i UFO-kategorien! (Un Finished Objects, altså ufærdige projekter). Jeg var ellers glad for dem, men nu keeeeder de mig. For ude i garagen står det, der nu er MIN garnsamling (læs [dette](#) indlæg for forklaring på, hvorfor jeg nu pludselig er indehaver af en ret stor garnsamling).

Det kribler simpelthen i fingrene på mig for at komme i gang med noget, der føles som 1000 ideer med det garn. Jeg har begrænset mig til et enkelt nyt projekt, efter min Lærke Bagger Ombre T-shirt blev færdig, og dette projekt ved jeg simpelthen ikke, hvad jeg skal kalde? Arbejdstitlen er Bæltedyret, og lad os se, om ikke det navn kommer til at passe meget godt? Alternative forslag modtages alligevel med tak!

Hermed følger et indblik i processen, som den foregik denne gang:

Er der noget bedre end at shoppe garn? Det skulle da lige være at shoppe garn hjemme hos sig selv! Ergo slæbte jeg alle sækkene ind fra garagen (og sad bare lidt og nød samlingen, men det kan jeg altså godt selv høre, lyder lidt bims!).

Denne gang tog jeg udgangspunkt i garntykkelser, et sted skal man jo starte, og denne gang blev det altså her. Andre gange har jeg taget udgangspunkt i en ide eller i en farveskala, men Mariannes garn er så harmonisk i farverne, at jeg bare kan slå mig løs. Det hele passer sammen. Hun må have en meget sikker smag!

I alt havde jeg en RET velvoksen bunke med garn til ca p. 5. Et par hyggelige timer i selskab med min Ravelry favoritliste, og et projekt var valgt. Jeg har længe haft et lidt specielt [tørklæde](#) på listen, og det har været mit udgangspunkt for inspiration til Bæltedyret.

Jeg har en ret lang liste af favoritter på Ravelry, og på den liste fandt jeg det tørklæde/sjal, der længe har rumsteret i hovedet på mig som udgangspunkt til et projekt. Jeg lægger mig RET tæt op ad originalen, og derfor kommer der heller ikke hverken vejledning eller en opskrift fra mig. Det ville være plagiat. Når det er til helt eget brug, er det mindre kritisk, synes jeg. Under alle omstændigheder har jeg ikke købt opskriften, men bare ladet mig inspirere af billeder, og har tænkt mig, at det skal ende med en form for jakke eller cardigan. Nu får vi se!

Jeg samlede alle de nøgler, der havde den rette tykkelse, i en bunke. Dernæst sorterede jeg i røde/lilla og blå/lilla. Bunken med røde/lilla var klart størst. Til sidst sorterede jeg de røde/lilla i en mørk og en lys bunke og gik i gang.

En strikkeprøve, der var så lille, at min håndarbejds lærer fra seminariet ville have korset sig, og så i gang. Strikkeprøven skulle kun tjene til at finde ud af, ca. hvor mange masker jeg har fra skulderen til taljen. Plus-minus det løse. Jeg arbejder ret meget efter gehør og satser på, at talentet rækker i den her slags projekter.

Herfra er det bare frem efter næsen. Trial and error, erfaring og ideer, der kommer ud gennem hænderne. Projektet skifter form og karakter hen ad vejen, og det er sådan, jeg allerbedst kan li at arbejde.

De lyse toner er nederst i det, der er glatstrikket. De mørkere er øverst i det, der er vrang. Når man hiver i det, viser de lyse sig, og det giver en ret sjov effekt.

Nu blev jeg jo i sidste indlæg opmærksom på, at jeg IGEN var i gang med en fade, og blev sgu lidt træt af mig selv og min komfort zone. Så jeg har bevidst valgt noget andet denne gang. Jeg bryder mig nemlig ikke ret meget om at føle mig låst i mine kreative processer. Heller ikke selvom det bliver nok så pænt. Så jeg har valgt at arbejde tone i tone, næsten monokromt, og lade spillet foregå i kontrasten mellem lyst og mørkt og i teksten i materialet.

Da jeg slog op og var nået et par riller hen, kunne jeg konstatere, at jeg er et geni! Sjældent har verden set noget så smukt! Så strikkede jeg et par riller mere, og pludselig var det noget af det grimteste, jeg nogensinde har set! Alt for rodet, alt for vildt! Uhomogent på den ufede måde! Gudskelov har jeg været i den del af processen mange gange nok til at vide, at jeg bare skal blive ved. Og ganske rigtigt: 10 cm mere, og jeg kan igen skrive geni på visitkortet.

Jeg elsker, at det ikke er kedeligt at strikke. At jeg når helt derud, hvor jeg vitterligt tænker, at det er noget lort, og at jeg aldrig har lavet noget så grimt. Måske er der derfor, jeg så nemt keder mig med 'almindelige' opskrifter?

Kender du denne proces? Kan du også li at være i den? Eller strikker du helst efter en opskrift?